

૭૮૬
હિન્દુસતાંકી મશહુર મારફે કબ્રાલીકી કબ્રાલીયાં
ગમલે દરજ હય

બાગે ઇસલામ

છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્તા:—કાગઝી મહમુદ એન્ડ મહમદભાઈ.
૬૦ ટાવર રોડ, અન્નાયાની વાડી સામે—સુરત.

કીંમત ચાર આના.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૫૮૭૯ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ અબે ઈશ્વરનામ

વિષય ૮૩૬૮ : ૩ ૩૬૮

હિન્દુસતાંકી મરાહુર મારફ કળ્વાલીકી કળ્વાલીયાં

ગળ્લે દરજ હુય

બાગ ઇસલામ.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર :-કાગઝી મહમુદ એન્ડ મહમદભાઈ
ટાવરરોડ, અલાયાની વાડી સામે-મુરત.

મુરત બરાનપુરી ભાગળ, ભાજવાળી પોળમાં આવેલા શ્રી અનાવિલ
બંધુ પ્રીન્ડીંગ પ્રેસમાં ગોવિન્દજી હાજીભાઈ નાયકે છાપી.

કીમ્મત ચાર આના.

હરા દીનકે સરવરને કીયા.

આમે રેહમતકા બી છીડકાઓ પયમ્પરને કીયા
 મોતેઅર હૈ યે રિવાયત ને સુનાતા હું મંય
 શાને કરનામકી દેખો તો દીખાતા હું મંય
 સારી મેહશીલકો અખી વજદમે લાતા હું મંય
 નઝમ ઇસ કારસમે દીલ સોઝકો અખતરને કીયા
 એક દીન મસજીદે નખવીમે શહે-કાનો મકાં
 કર રહે યે વોહ ખીરખીલ્લાહકી તારીફ અયાં
 પોચી તકદીરસે એક લાડકી ચહુદીકી વહાં
 ઉસકે દીનમે યે અસર હુખખે પયમ્પરને કીયા
 દેખી જખ માને યે હાલત ઉસે સમજયા અહોત
 આપ જાલીમ થા ઉસે ઓરબી તેશ આયા અહોત
 કરકે શમશીર બહેરના ઉસે ધમકાયા અહોત
 તંગ ઉસ લાડકી બેટીકો મિતમ ગરને કીયા
 બરકે ગુસ્સેમે વો બેરહેમ સિતમગર ખોલા
 મારી જાએગી ને ગિસનિલ્લાહપર અખ લખ ખોલા
 કલમ કરનેકે લીએ બેટીપે ખંજર તોલા
 ખુખ અરત ઓ યે દુખતરસે અદ અખતરને કીયા
 બોલી દુખતર કે યે કલમા હૈ મેરી જનકે સાથ

મુઝસે હરગીઝ ન છુટેગા કીસી મમતુનકે સાથ
 ચાદ મેને કીયા ઇસકો બડે આરમાનકે સાથ
 અબ મુસલમાન મુઝે મેરે મુફદ્દરને કીયા
 સર મેરા ઠાઠલે મુઝકો નહી સરકી પરવાહ
 કુછ તેરે માલકી ખવાહીશ હય ન ઝરકી પરવાહ
 તુઝસે મતલબ હે ન મુઝકો તેરે ઘરકી પરવાહ
 અબતો બેચેન મુઝે ઇશકે પયમ્બરને કીયા
 બે ને ખીસમિલ્લાહકી અબ કર દીયા બેકલ મુઝકો
 સીન ને ઇશકકી પેહનાઈ સલાસીલ મુઝકો
 મીમસે જામ મોહબ્બતકા પીલાયા મુઝકો
 અબ કરમ મુઝપે મેરે સાગીએ કવસરને કીયા
 કલ કરનેકો બે અબ બેગીપે લાયા ખંજર
 દસ્તા બરતા ચે પ્રહા બીબીને સુન અબ શૌહર
 રહમકર ઇસને તો મરનેહીપે બાંધી હય કમર
 ઇસકો વહેશી કીસી ચલતે હુવે મંતરને કીયા
 મારકર જાનસે તુ ઇસકોબી રસવા હોગા
 ભોગ અઠખેએ બોહોત સરમે ચરચા હોગા
 રખકે તોહમત બે તુ મારેગા અમ્છા હોગા
 રાએ બીબીકી બે પામ તો શૌહરને કીયા
 દી અંગુઠી ઉસે ઝોર ચે લકઝીસે કહા
 ચે અમાનત હય ઇસે રખના હિફાઝતસે કરા
 કી ખ્યાનત તો મીલેગી તુઝે માકુલ સજા
 દીલસે મંજુર હીસી બાતકો દુખતરને કીયા

પડહકે બિચ્છનિલાહ ઉસે જોખમેં રખકર સોધ
 તાકે બાબાકી અમાનત ન ચુરાએ કોઇ
 આપને શબકો ચુરાઇ તો વો ઇતના રોઇ
 અશ્વમ ગિરયાં બહોત રશ્કે સમુંદરને કીયા
 પડહકે લાહોલવલા કુવવતા ઇલા બીલા
 બોલી રો કરકે અંચુડીકો, ગંગા બીસગીલ્લા
 બાપકે જુદો સીતમસે તુ છુડા દે અલાહ
 કયા કહુંગી જો તલખ મુઝસે ન તમગરને કીયા
 ચુંકે વો તાકમે ચા શબકો ઉઠા બીસ્તરસે
 કામ ચુપકે ચે કીયા કુછ ન કહા દુખતરસે
 લે ગયા સાફ અંચુડી કો ચુરા કર ધરસે
 ગર્ક દયયામેં ઉસે જાકે સીતમગરને કીયા
 લોટા દરયાસે તો શીર અપને અઝીઝમેં ગયા
 જોડકર હાથ ચે દરકૌમી બીરાદરસે કહા
 મેરે ધર શામકો એક ધ્રુમકા જલસા દોગા
 સબકી દાવત હય ચે ઉસશુમ બદ અખતરને કીયા
 હુકમે શવદર સે કીયે બીબી ને ખાને તૈયાર
 રખ્યે બા કાયદા મુસગીવ મુઝમે વ અચાર
 સિરફ મછલી હી નથી ઇસલીએ પહોંચા બાઝાર
 મોલ મછલીકા મછે રેસે મછંદરને કીયા
 લાકે બાઝારસે મછલી શીર દુખતરકો દીયા
 ગેરી ખવાહીશ હૈ કે તુ બદ્દ કખાખ ઇસકે બના
 ખાકે તરીફ કરેં સખ ચે કમાલ અપના બતા

તુઝકો હર કામમેં પુખતા તેરી માદરને કીયા
 જુ હી મછલીકા શિકમ ચાઢ કીયા હૈ શીલ ફેર
 નબર આયા ઉસે કુદરતકા તમાશા કુછ ઝોર
 સાફ રખખીયા અંગુડી વો અનામતકા બતોર
 બાદ અઝાં જોખમેં દાખીલ ઉસે દુખરતને કીયા
 અલ ગરઝ ખાતુકે જખ સારે ચહુદી ખાના
 પુછા હર એકસે બતલાઇએ કયા ઇસકી સઝા
 સખ ચે કહને લગે કે કતલ હય લાજમ ઇસકા
 ચે બુરા કામ હે જો આપકા દુખતરને કીયા
 ચાર પંચો મેં ચહુદીને ચે લડકીસે કહા
 મેંને કલદીથી અંગુડી જો તુઝે વો અબલા
 પડહકે ખીસમીદનાહ નીકાલીવો અંજોડી ઉસગ
 ઉડ ગએ હોશ તઆજજુમ સા બદ અખતરને કીયા
 પુછા બેટીસે કે અખ બતા મુઝે ચે બેદકી બાત
 મય તો ડાલ આયા ચા દરયામે જોથી કલ કી રાત
 સચ બતા મુઝકો લગી કયરે બલા તેરે હાત
 ચે બતા કામ તેરા કોનસે રહે બકને કીયા
 હંસકે કહેને લગી સુન બચ ખરે બેદુમ જો બેલ
 કામ લવંડીકા હુવા હે ચે મોહમ્મદ કી તુ ફેલ
 ઉસકે શુન હોનેસે આયા ન મેરે આંખપે મૈલ
 મેરી હાલત ચે કરમ મેરે પયમબરને કીયા
 જખ સુના ઉસને ચે લડકી કા બવાબે માકુલ
 તખ લગા કહેને ચે બેટીસે બહોત હોકે મલુલ

સમ કહા તુને મુજે દીન હય અહમદકા કયુલ
 અય મુસલમાન મુજે દીનકે રહેયરને કીયા
 બોલા બેટીસે મઆશીકા તલખગાર હું મંય
 ખખઝદે મેરી ખતાકો કે ખતા વાર હું મંય
 આજસે દીન મોહમ્મદકા તલખગાર હું મંય
 મેરે રમ રગમે અસર હુખ્ખે પયમ્પરને કીયા
 બાગ ઇસલામ હરા દીન કે સરવરને કીયા

નધ ગઝલ. ગઝલો મનઝર.

મદદે ઇશકમે નઝરોસે ગીરા જતા હું,
 બે-બહા મોતી હું મદીમે મીલા જતા હું.
 એ કહો જો કબી બૂલેસેબી યાદ ન કરે,
 એક મેંહી હું કે તુમચેહી મીટા જતા હું.
 કુચ્છ દીનો ઝોર તસબુર તેરા કર લેને દે,
 રક્તા રક્તા તેરી તસ્વીર બના જતા હું.
 રોઝ કહતે થે કે મહેશીબસે ઉઠા ફંગા તુએ,
 લીજીએ આજ મેં દુનિયાસે ઉઠા જતા હું.
 છીનકર દીલ મેરા વોહ શોખ લીયે જતા હય,
 દીન બહાદે સરે બાઝાર હુટા જતા હય.
 હસ મસીહાસે કામ જાકે થે કહે દે મનઝર,
 ઝો ! ખુદાકે લીયે જલદી મેં મરા જતા હું.

નર્મ મઝલ.

મહેરબાં હો જાયંજે દરેં જીગર હોને તો દો,
 ખુદ ચલે આયંજે નાશોં અસર હોને તો દો,
 જન કહાં જાને હો તુમ ઇસ કદર જલ્દી હે ક્યા ?
 રાત બાકી હે ચલે જના સદર હોને તો દો.
 લાખ ખીરમીલ હો ગયે ઝોર કલ હોજે સેંકડો,
 ઉનકી મેહશીલમે જરા તીરછી નઝર હોને તો દો.
 બાક ઉડાતે આઇએ મેરી લલક પર દેખના,
 મેરે મરનેકી ઝરા ઉનકો ખબર હોને તો દો.

મઝલ.

ઉસને કહા પેહચાનલે મેં કાતેલે ખુંખાર હું
 મયને કહા તુમપર શીદા હોનેકા મેં તૈયાર હું
 ઉસને કહા અચ બેહવા ફિર બઝમ મેં કયું આગવા
 મયને કહા કાપુ નહી દીલસે મેરે લાગ્યાર હું
 ઉસને કહા તુ રખે અરની કયું હૈ મુસાફી તરેહ
 મયને કહા જલવહ દેખા મેં તાલીએ દીદાર હું
 ઉસને કહા ગરદનપે તેરી શીરદું શમશીર કો
 મયને કહા દેરી ન કર જીનેસે મેં બેઝાર હું
 ઉસને કહા તુને મુજેહ બદનામો રસવા કર દીયા
 મયને કહા તેરે લીયે રસાવા સરે બાઝાર હું

ગઝલ.

હનપે આ શિક્ક હો કે અપની ઝીંઘી બારબાદ કી
 ખુદ ફસી ફન્દે મેં બુલ્લખુલ કયા ખતા સૈયાદ કી
 ખુલમ બેહદ કરદીયે તાકાદ હે બલ્લાદ કી
 કાટ ડાલુંગા ઝખાં તુને અગર ફરીયાદ કી
 ઇસ મહોખ્ખતકા ખુરા હો દમ લખોં તક આ મયા
 શીરી બનકર ફુકડાલી કપ્પ તક ફરહાદ કી
 અખ બહેમા ખુન ઇસ કુચેમેં બના ઇસ કદર
 સુખ્મ મછલી બનકે તેરેગી છુરી બલ્લાદ કી

ગઝલ.

ફૂંરકી હમકો તમન્નાહે ન ગુલશન ચાહીયે
 કમલીવાલે દીલરખાકા હમકો દરશન ચાહીયે
 હમકો આબાદીસે કીયા મતલબ ગરઝ કીયા વાસતા
 હમહેં દીવાને હમેં સહસા કા દામન ચાહીયે
 જેસુ અપને રૂએ રોશન પર પળેહી રેહનેદા
 એસે ચેહરે કે લીયે અયસાહી ચીલમન ચાહીયે
 બાદ મુરદન રૂઠ મેરી બઠકે કહોં અયસા નહો
 અય અઝી ઝો કુચએ બનાં મેં મદદન ચાહીયે

ਮਝਲ.

ਸੋਢ ਹੋ। ਉਸਦੀ ਭਯਾਂ ਸ਼ਮਸ਼ੀਰਦੀ ਛਾਯਤ ਨਹੀ
 ਪਾਛ ਹੋ। ਉਸਦੀ ਨਜ਼ਰ ਸ਼ੀਰ ਤੀਰ ਦੀ ਛਾਯਤ ਨਹੀ
 ਰਾਤ ਚੀਨ ਕਰਤਾ ਹੋ ਅਧ ਚੀਲ ਤੁੰ ਦੇ ਉਸਦੀ ਯੁਸ਼ਤਯੁ
 ਵੇ। ਅਗਰ ਆਹੋ ਤੋ। ਕੁਝ ਤਵਥੀਰ ਦੀ ਛਾਯਤ ਨਹੀ
 ਕੀਆ ਧਾਰ ਮੁਯਸੇ ਪੁਛਤਾ ਹੋ ਫੌਂ ਚੀਲਦੀ ਫਾਸਤਾਂ
 ਛਾਯ ਰਾਸ਼ਨ ਹੋ ਮੇਰਾ ਤਵਰੀਰ ਦੀ ਛਾਯਤ ਨਹੀ
 ਧਾਰਦੇ ਕੁਯੇਮੇਂ ਨ ਅਰ ਪੀ ਸ਼ਰਾਯੇ ਆਰੇਕੁਤ
 ਮਸ਼ਤ ਚੀਵਾਨੇ ਕੋ। ਕੁਝ ਤਵਕੀਰਦੀ ਛਾਯਤ ਨਹੀ

ਫੁਰੇਂ ਫੁਫ਼ਤੀਧੀ ਦੇ ਫੁਮ ਲੇਨੇਕੋ। ਅਧਾ ਕਰਤੇ
 ਆਪ ਫਰ ਰੋਝ ਚਸੀਨੋਰ ਸੇ ਆਧਾ ਕਰਤੇ
 ਰੋਝ ਫੁਮ ਧੇਫ਼ ਕਫ਼ਮ ਆਂਧੀਸੇ ਲਗਾਧਾ ਕਰਤੇ
 ਪੇਸ਼ਵਾਖ਼ ਦੇ ਲੀਧੇ ਧੁਮ ਮਧਾਧਾ ਕਰਤੇ
 ਫੁਧੇ ਮੁਯ ਗੁੰਸੇ ਅਰਕ ਪੁਛ ਦੇ ਲਾਧਾ ਕਰਤੇ
 ਅਧਨੇ ਕਪਯੋਂ ਕੋ। ਪਸ਼ਨਿਮੇਂ ਅਸਾਧਾ ਕਰਤੇ
 ਆਪਕੋ ਤਧਤੇ ਝਮਰ ਫੁਧੇ ਪੇ ਯੇਠਾਧਾ ਕਰਤੇ
 ਸਾਮਨੇ ਫੁਮ ਧੇਫ਼ ਅਯੇ ਫੋਕੇ ਸੁਨਾਧਾ ਕਰਤੇ—ਸਵਲ-ਲਾਫ਼

ਧਾ ਝਧਾਨੇ ਪੇ ਫ਼ਰੀਸ਼ਤੋਕੀ ਮੋਫ਼ਮਮਦ ਕੋ ਨਾਮ
 ਫੋਧ ਧੁਮੇਧਾ ਰੀਕਾਧ ਅਰ ਫੋਧਧਾ ਮੇ ਧਾ ਲੁਗਾਮ
 ਮਾਂਗਤੀ ਨਤੀਧੀਂ ਫੁਰਾਨੇ ਯੇਛੀਕਤੀ ਧਨਅਮ
 ਅਧੀਧਾਂ ਯੇਧ ਤੇ ਨਨੇਧੇ ਫੁਫ਼ ਅਰ ਸਲਾਮ

આમણે સુખ તલક સુખસે ભેઠર તાશામ
 રોઝ ફવારે ઉછલતેથે ઉછકતેથે જમ
 હોઝે કવસરપે હુઝે જમ્મ જોસમ ખાસો આમ
 જમણે ફુલકલે મીનાકે ચેહથા તરઝે કલામ

સદલલ-લાહ

શેર. ૭ ગઝલ નં. ૧

હો મયરસર સરવરે આલમકી દરખાની મુઝે
 બોરીયાહે ઉનકે દરકાતખતે મુલતાની મુઝે
 ઉનકે કદમો પર પડા હું દમ નીકલ જાએ અબી
 આબહી આયે અજલ આખિરતુહે આની મુઝે
 કયું રહે યસરખમે છોડા કાફલે વાલોંકા સાય
 ઠોકરે ખીલવાયગી યે મેરી નાદાની મુઝે
 આયે ઝમઝમ કીતલખ એક દીન ફુલે ઝકવાયગી
 આદમે કરના પડેગા ખુન્કા પાની મુઝે
 એક તવજજોહ ડાલકર દીદારહક દીખલા દીખા
 યાનખી તુમને યે જખશાફયઝહાની મુઝે
 તારે ગીનતા હું શમે ફુરકતમે નીદ આતી નહી
 યામખી યુલાહ દીખાદો શીકલ તુરાની મુઝે
 અપની આંખોસે લગાકર સરપે રખલું ગર મીલે
 કફલ પાએ ઉનકી તાહેર તાજ સલતાની મુઝે.

શેર ૭. ગઝલ નં. ૨

કળ સમાતા જલવાએ શમસો કમર આંખોમેં હે
 પરતવે નુરે મહમદ જલવ ગરઆંખોમેં હે
 દેખલેંછન દો ધરામેં દેખનેવાલે ઉનહેં
 એક ધર હે ઇલામેં એક ધર આંખોમેં હે
 હમને કયું ઉનકો ન દેખાહે યે સખ અપના કુસુર
 હેવો યું દીલમેં નિહાં જસેનઝર આંખોમેં હે
 અય સખા અખતો સુનાદે સરવરેદીકી ખખર
 હમ મેરા અટકા હુવા અય ખે ખખર આંખોમેં હે
 ગમનહી ઉસકા જો મુઝસે દુર હો અયશાહ દી
 ય તસવવુર આપકા શામોમહર આંખોમેં હે
 કાનસે પરદેમેં હે તું હે કહાં તેરા મુકામ
 તુઝકો નઝરેં હુંઢતી હેં તું કીધર આંખોમેં હે
 હે પસેમુરદન બી તાહેર અપની આંખોમેં તેરી
 ઇસ કદરોએયે હમ અખતક અસર આંખોમેં તેહે

શેર ૮. ગઝલ નં. ૩

તેરે જલવેકે ખેહોતોંકો હોશ ખાનેસે કીયા મતલબ
 ઉનહેં પીનેસે કયા મતલબ ઉનહેં ખાનેસે કયા મતલબ
 સહેરાએ યસરબકી શીઝાયેં દેખને વાલે
 ઉનકેં શુબઝરે જન્નતકી હવા ખાનેસે કયા મતલબ
 મેરે મોલા ફલક ખે ફાયદા મુજકો સતાતા હે
 ઝીળક દીઝએ કે તુજકો મેરે દીલાનેસે કયા મતલબ
 ગુનાહોસે મે ગભરાયા તો ફરમાને લગે હઝરત

વેરે હામીનો હમ હે તુજકો ગમરાનેસે કયા મતલબ
 રીઝમેસાકી એ કાસર શરાબે શોક પીતે હો
 એ રીનદે હેં ઉનહેં દુનીયાકે મેખાનેસે કયા મતલબ
 બીખાસી હું મેં ઉસરઝઝાકકા ગેરઝઝાકે મુતલબ હે
 મુઝે ગેરોકે આગે હાથ ફેલાને સે કયા મતલબ
 વહાળી દુશ્મનેદીં હે વોહ મેરા દોસ્ત કયું હોતા
 અજી હઝરત મુઝે એસે કે ચારાને સે કયા મતલબ
 ખુદા તાહેરકો સુરવત દેતો લે રસ્તા મદીનેકા
 ઈસે હીંદુસ્તાનમેં ઠાકરેં ખાનેસે કયા મતલબ

શીર ૭. ગઝલ નં. ૮.

ચુસ્તચુ ઉનકી હે કાલુલ લાહસે મીલતી હુમ
 ખુશ કલામી હે કલા મુલાહસે મીલતી હુમ
 અયનસીમે સુખહે કયું કરતી હે તુ અટખેલીયાં
 આરઘી હે કયારસુબીલ હસે મીલતી હુમ
 લાખળને જુમખીશ અખરૂએ હઝરતપર નીશાર
 ચે છુરી હે મદે ખીસમીલાહસે મીલતી હુમ
 હરમેં હરકી હે સમાઈ હરમેં હર કા હે ઝુફર
 કાનસી સુરતદે ગેરલ્લાહ સે મીલતી હુમ
 લેખ સમઝે કુમખઝઝની સમઝકા મતલબયા ઝોર
 વેલ્લ સદાથી કુખ્મેઝઝતુલાહસે મીલતી હુમ
 આરઝુ ચે હે પળે જા કર મદીનેં મેં નમાઝ
 મસજીદેનખવી હે મે તુલાહસે મીલતી હુમ

શોક નાખતે મુસલમા તાહેર ન ઊડેગા કબી
 ઊળટુંતોના અતયે ક્યું અલાહસે મીલતી હુમ

શીર ૯. ગઝલ નં. ૫

મોહમદ પે હુકે ખુદા હો રહા હે
 કેહ ઉમતપે ઉનકી શીદા હો રહા હે
 અલાહું તસવવુર મે તય્યા કીજનીમ
 ખીયા લેનખી રેહનુમાં હો રહા હે
 કહીં હુબ સકતી હે ઉમ્મતકી કિસ્તી
 કરમ આપકા નાખુદા હો રહા હે
 ઉઠે મીમ એહમદ કાપરદા તો દેખું
 કે પરદેમેં દર પરદા કયા હો રહા હે
 અપક જાયેં આપે તો દીલ મોલ્લ ઉઠે
 મુહમદસે વસલે ખુદા હો રહા હે
 અમકને હેં સીને મેં દાગે મુહમત
 યે ગુલશન અજબ પુર શીઝા હો રહા હે
 ગુનેહગાર ઉમ્મત રીહા હો રહી હે
 મોહોમદસે વાઅદા વફા હો રહા હે
 તુ વોહ દેનેવાલા કે રઝાક મુતલક
 તેરે દરસે સબ કુચ્છ અતા હો રહ હો
 મેં ઉસ ફખરે યુસુફકા અવદા હું તાહેર
 ખુદા જીસપે ખુદ મુજતીલા હે રહા હે

શેર ૭. ગઝલ નં. ૬

તુમકો મેહબુમે ખુદા હો તુમસે બળહકર કોનહે
 તુમસે આલા તુમસે અફઝલ તુમસે મેહતર કોનહે
 ખલકમેં મશહૂર હે બંદા નવાઝી આપકી
 બનદા પરવર આપસા અયબનદા પરવર કોન હે
 આયતે લોલાક કીસકી જ્ઞાન મેંનાઝિલ હુમ્મ
 મુન કિરો અયસાન બી અદનાહો અકબર કોનહે
 સાફ આતે હેં નઝર આઘનએ દીલમેં હુઝુર
 સાહેબે તકદીર હું મુજસાસીકંદર કોન હે
 લાખખાને તુમપે સદકે એક જાં કયા ચીઝ હે
 તુમતો હો હર દીલકે અંદર તુમસે બાહર કોન હે
 શુલજાને કોનોમકાં મેં સરવરેદીં કે સીવા
 ખુલખુલો બાગેનુબતકા શુબેતર કોન હે
 કીસકે નાલેનો સે તાહેર અરશ કો ઇઝઝત મીલી
 કીસકો યે રૂતબા મીલા એસા પયગમ્બર કોન હે

શેર ૭. ગઝલ નં. ૭

કહાં હેં રેહમતે હકકા ખઝાના દેખનેવાલે
 લગાસે મુજકા સીનેસે મદીના દેખનેવાલે
 મેરે મોલા મેરી કીશતી બંવરમેં ફુખ જાતી હે
 લગાદે પાર ખેડેકા શરીના દેખનેવાલે
 દીખાતાહે કીસેરીદવાંન શીઝા શુલઝાર જન્નતકી
 નદે ખેંગે કબી દસ્તે મદીના દેખને વાલે

અગર વોહ દેખતે મોહરેનું યુવત ભોટ હો જાતે
 જોયે મોહરે સુમેમાન કાનગીના દેખનેવાલે
 તમન્નાહે થેહી દીલકી મીલેતો યુમલું આંખે
 કંઈ પાયે સંહેનશાહે મદીના દેખનેવાલે
 નથી હાજત ઉનહેં અયે મુમીનો કુચ્છ ધતર જન્નતકી
 મોઅતરયે મોહોમદકા પસીના દે દેખનેવાલે
 દીખાએ અપને સદકેમેં ખુદા હરએક મુસલમાનકો
 બડે ખુશખખતહેં તાહેર મદીના દેખનેવાલે

શેર ૮. ગઝલ નં. ૮

જહાં મેદીને અહમદકી રસાઇ હોનેવાલી હે
 અયાં કામે મેશાને મુસતુફાઇ હોનેવાલી હે
 તવલલુદ આજ દુનીયાંમેં વોહ મેહયુએ ખુદા હોંમે
 ફેજનપર શૈક્તા સારી ખુદાઇ હોનેવાલી હે
 મીટગી કુફરકી જુલમત બજે ગાદીનકા ડંઠા
 ખુરાઈ દુર કરને? બલાઇ હોનેવાલીહે
 ખુદા આજ આમીનાખીખીકો વોહ ફરજંદ બખશેમા
 હલીમા સાઅદીઆ યે જીસકી ખીમાઇ હોનેવાલીહે
 મલક સલવાત પળતેહેં ફલકમર શૈર બરપાહે
 અરબમેં ધુમહે ધરધર સફાઇ હોનેવાલીહે
 હુવેહેં ખુશક હરયાએ અરબ સેરાખ પાનીસે
 ચમન સરસખઝહેં જલવા શીઝાઇ હોનેવાલીહે
 તીયુરે મગરેખી બોલે યે મજરીકે પરીનદોસે

પ્રુતોંની આજ કાખેસે જુદાઇ હોનેવાલી હે
 જુઝા આયેગા લુટાંગે બહારે ગુલશને જનનત
 ગુનેહગારોંકી દોઝખસે રેહાઇ હોનેવાલી હે
 અગર મુશકીલ પડી તુઝપર તજલ્લી ચાલીયે તાલીર
 ખુદા આહે તો અબ મુશકીલ કુસાઇ હોનેવાલી હે

શીર પ. ગઝલ નં. ૯.

જો હમદ ધંભાલીમેં દહન ખોલ રહા હે
 તોલીલ્લે કુઝમેં શકર ધોલ રહાહે
 કુરઆન તેરી શાને રહીમીકે ખુદાયા
 રેહમતકી તરાજુમેં ગુનેહ તોલરહાહે
 યર દીલમેં પળી હે જો તેરી આહકી રસ્સી
 દીલડોલરી માંનીઢ મેરા ડોલ રહાહે
 સૈયાદ મુજે કુનજે કદસ ખુલદે બરીહે
 તીલી મેરેપોંજરેની અખસ ખોલ રહાહે
 કયા ખવાબમેં ગફલત કીપળા સોતાહે તાહે
 ઉઠ બેઠ કેહ અબ મુરગ સહર ખોલ રહાહે

શીર ૭. ગઝલ નં. ૧૦.

રહેપેશે નઝર ચસરબ નગરી યા આરઝુ દારમ
 કટે સુખસે મોરી સગરી હમરીયા આરઝુ દારમ
 તોરી પયું પહં બાદેસબા સુનસે અરબ મોરી
 રસુલીલાહકી લાદે ખબરીયા આરઝુ દારમ

તસવર મેરી આખિમેં બંધે એક કમલીવાલેકા
 જો કાખેસે ઉઠેકારી બઢરીયા આરજુ દારમ
 નહી ભાતા મેરે દીલકો કહાખાઝાર ફુનીયાકા
 મદીનેકી દીખાદીજે બજરીયા આરજુ દારમ
 લખે કોસર જો દેખેં આપ મુજકો સાકીએ કોસર
 જોખાલી હોતો બરદીજે ગગરીયા આરજુ દારમ
 કહાં તક હીજરમેં તુળપું કહા દરદે જુદાઈમેં
 બસ અબતો કીજેકીરપાકી નઝરીયા આરજુ દારમ
 સફરકી દીલમેં ઠાની હે તો ચલ કાખેકા અયતાહેર
 વોહી રસ્તે વોહા મીદી ડગરીયા આરજુ દારમ

શેર ૩૨. ગઝલ નં. ૧૧.

આપતય કર ચુકે જમ મુકામે દના
 કોઈ વેહદતકા પડઠા ઉઠાને લગા
 હોકે ખેતાબપરદેસે નીકલા ખુદા
 અપને બંદોકો જલવાદીખાને લગા
 રહતા આશીકસે માશુકકમતક જુદા
 આમે જીલ્લીલફારન બહુકમે ખુદા
 બાપેકોસરકા પાની વજુકે લીખે
 સોક ઝંઝર ફુજરા હિલાને લગા
 આકે દેખાકે સાલારજીનો બશર
 ખવામે રાહતમેં થે ઉમ્મેદાનીકે ધર
 પાપે આદસસે પર અપને લગે

શોક વસભે ધલાઈ જમાને લગા
 ખવાળ રેહમતસે જમેજો શાહે
 હુદા કીયા હુબરમે ફારન દુગાના અદા
 વહાસે નિકલેતો દુલ દુલના દરપે ખળા
 ઉનકા ખીઠ લાકે સરઅત દેખાનેલગા
 સેર સાતોં ફલકકી કરામ ઉન્હે
 ચીજ એક એક વહાકી દીખામ ઉન્હે
 સારે નખીયું સે હઝરત મુલાકી હુવે
 જસને દેખા ખુશીયાં મનાને લગા
 દીયા ધલમેલદુનીકા હકને સખક
 હુવે આપ પર રોશન ચોવદાતખક
 કબી આંખોસેસેહને જો દેખાનયા
 વો તમાશા યે કુદરત દીખાને લગા
 રખખા હજરતને ના લેન પેકુને કદમ
 કયા મુખારીક વોહ શખથી ખુદાકી કસમ
 અર્શકા ઇજતકાતેહદામીલા
 સોતી ઠીસમતકે અપની જમાને લગા
 ખાળ જનત પે પોહયે જો શાહે ઉમમ
 ખોલે ગીલમાકે આપયે અખરે કરમ
 બળકે હુરને હઝરતકે ચુમે કદમ
 ફર્શ આંખોકા રીદવાં ખીછાને લગા
 શાખેં ઝુક ઝુક કે તસલીમ કરને લગી
 ગૈદ જનનતકે કુલોસે બરને લગી

નખમે તુમા લચકર ખખીદા હુના
 બહરે તાંઝીમસરકો ઝુકાને લગા
 નગમે શાદીકે ખુલખુલ સુનાને લગી
 ખીલકે હરઝોકે કલી મુસકરાને લગી
 શાંખે ઝુખને લગી ખરગ હીલને લગે
 નખલ જુન્મા હુવે વજદ આનેલગા
 બાખે દોઝખયે પોહયે જોખતમે રસુલ
 અપની ઉમતકી જમખાર સભાર કુલ
 પહેલાતખા જોયા ઝોર તમકાં સેકમ
 ઉસકી હિદતકો માલીક દીખાને લગા
 શીરતો હજરત પરશ્વાન હોનેલગે
 ધ્યાન ઉમતકા આયા તો રોને લગે
 એસી હાલત ખુદાંસે ન દેખી ગઇ
 જોશ હરીયા યે રેહમતમે આને લગા
 હુકમ આયાકે મેહખુમ ડરતા હેકયુ
 અપની ઉમતકાગમ ઇતના કરતા હેકયુ
 સખદો રેહમતસે બખશુંગા રોઝેજા
 એસાબેકલન હો દીલ ઠીકાને લગા
 સુનકે ઇરશાદે બારીયે શેહને કહા
 તેરી રેહમત કે કુરમાન બારે ખુદા
 મુઝકો ઉમતકી બક્ષીસ કામુઝદા દીયા
 નાઝ મેરે તો એસે ઉઝાને લગા
 હોકે રખસત જમઆયે હખીખે ખુદા

હીનકો બુખદસે સળકા ફિસ્કા કહા
 મોલે સચ્ચેહો તુમ અમ નખી મુસ્તુફા
 ઓર અબુજહેલ જુ કાબતાને લગા
 હાલ હરએકકા તાહેર તું સળકો સુના
 જો મુનાસીબ આ હેનોકો હીરસા મીલા
 સચ્ચે દુન્યામે સીદીદ અકબર હુવે
 જુઠા દોઝખમે જાકર ઠીકને લગા

શેર ૭. મઝલ નં. ૧૧.

હય દલીલે કુલ્લે નકસીન સળ ફના હો જામને
 હમજી એ તે રાહીત મુલક બકા હો જામને
 કબલીતક સાથ દેંગ દોરતાને બેરીયા
 ઘામકર મટીમે બ ખારે જુદા હો જાયેંજે
 હાથ ખાલી જોધને દુનીયાસે દોલત છોડકર
 માલિકે માલીક અઝીઝે અકરૂંયા હો જામને
 હોગયે ઝોલાદસે આ બાપતો મર કર જુદા
 ખુલદમે અય મોમીના સળ એક બ હોજામને
 જીતેજી કુચ્ચ કામ કરલો આખીરતકા ગાશીલો
 મરતે હમ બેઝાર સારે હસ્તોપા હો જામને
 પેહલવાં કમા કર રહેહે જીસમ કે આઝાપેનાઝ
 કબરમે કીડે કોડેકી ગીઝા હો જામને
 દેઅકર મરહમ્મે તાહેર સરવર દીકા જમાલ
 આશીકે જાં બાઝ કદમેં પર શીદા હો જામને

શેર ૭. ગઝલ નં. ૧૨.

જળ અમાંનુરેજ હે ઝમન આગયા
 ખીન ચમન ખીન ચમન ખીન ચમન હો મયા
 ડરકે શૈતાન પહાડોમેં જાકર છુપા
 ઐવતન ઐવતન ઐવતન હો ગયા
 સારે કુફરારજીને સે ખેઝારથે
 એકમરન એકમરન એકમરન હો મયા
 કાંટે કાંટેકા ચસરખકેયાયે ખુશી
 જાવતન નસરતન ચાસનન હો ગયા
 ખાક જલ જૂનકે જેરતસે યુજહલકા
 તનખદન તનખદન તનખદન હોગયા
 મીસલે યુલજુલ મસરતસે મુરમે સહર
 નગમેઝન નગમેઝન નગમેઝન હો ગયા
 ખુશ છેળાયે તાહેરને જીકે નખી
 દીલગમન દીલગમન દીલગમન હોગયા

શેર ૧૮. ગઝલ નં. ૧૩.

વેહ નીશાને કુફર મીટા ગયે બખુદા ખુદાસે મીલા મયે
 યે કીયા ખુદાકે હનીખનેકે યુતોકે કલમા પહા મએ
 રહે કુફર શીર્કસે ફેરકર વેા ખુદાકા રસ્તા બતા ગયે
 હમે ધસડગર પે ચલામયે કે હર એક બલાસે બચા મયે
 મુઝે યુંગુનાહોપે નાઝહે કરમ ઉનકા મેહરમેરાઝહે

મેરે પરદા પોશહે મુસ્તુફા ને બદોઈ એળ છુપા ગયે
 મેં ફસાયા બેઠેરે ગુનાહમેં લીઆ મુજકો અપની પનાહમેં
 જીને ખલકકેહતીહે ના ખુદા વોહી બેડા પાર લગા ગયે
 કબી રાતે રાતે ને સોગયા તોનઝારા આપકા હોમયા
 મુજે ખ્યાલમેં નઝર આ ગયે મેરે સોતે લાગ જગા મયે
 ઉઠે સાતપરદે હીન્નખકે બહ પાયે શોક જનાળ કે
 ફુંધ માનેં રાઝ વન્યાઝકી ને હુઝુર પેશી ખુદા હો ગયે
 ચે ખીયાલ થા જીને રાઝો સ્વપ્ન હમેં હાજીહાજી કહોંગેસબ
 વોહનખીકરેઝયે પાકપર ગયે ધસ ગરઝસે તો કયા ગયે
 ને શીરાકે શાહમેં ધુલગયે તો ગુનાહ સબ યહી ધુલ ગયે
 બચા ખુન દીલ હસેપીમયે રહાબખતે દીલ હસે ખાગયે
 તેરે બાદ તાહીરનાતખ્યાન ચે કહોંગે લોગ જહાં તહાં
 વોહ કલામ લીખ્યાહે નાતમેં કે જહાં મેં ધુમ મચા ગયે

શોર ૮. ગઝલ નં. ૧૪.

જા રહાહું ઉતકે કદમોપર મચલનેકે લીયે
 હસશેતેં દીલમેં તળપતીહે નીકલનેકે લીયે
 બીસતરે ગમસે ઉઠા લીજીયે મરીઝે હીન્નકો
 યાનખી મજબુર હું કરવટ બદલનેકે લીયે
 યા મોહોમઃ નફસ શેતાનસે બચા લીજો મુઝે
 મુસત એક હય અઝહા બનકર નીગલનેકે લીયે
 ખારોખસસે પાક રહેતી હે શરીખતકી સળક

કયા મીલા હે સાફ રરતા મુજકો ચલનેકે લીયે
 મરતો હસ તક બી રહા યુજહલ દુશ્મન આપકા
 આપદોઝખમેં ગયા કમ બખત બલનેકે લીયે
 સર ઉઠાશે જીતનાજી ચાહો પહાં અમ સર કશો
 મુસત અદહેં વહાં ફરીશતે સરકુચલને લીયે
 કરશે જો કરના હે માશીમ મોત હે સરપર ખળી
 મુમહ ગુઝરી શામ આય દીન હે ઢલનેકે લીયે
 યે ન છોળેગી કીસકો હમ નીકાશે ગી બરર
 હે અબલકા દાંવ એકદીન સખપે ચલનેકે લીયે
 કેસે કેસે યાર હથદમ ચલ દીયે મુએઅદમ
 રહે ગયા તાહેર કદે અફસોસ મલને કે લીયે

શૈર ૭. મઝલ નં. ૧૫.

પરેશાં અગર મેરી હમ્મત રહેગી
 તો દીલપે મેરે એક મુસીબત રહેગી
 મોહોખત મુજહે અપની ઉમત સે યારખ
 હમેશાં સેહેતાકયામત રહેગી
 ન બખશૈગા જમ તક સખ ઉમતકો યારખ
 હમેશાં કો તુજસે શીકાયત રહેગી
 જોએક ઉમતી મેરઃ દોબખમેં હોમર.
 તો મેહરુખ મુજસે બી જનત રહેગી
 બવક તે વીલાદત બી ઉમતકા ગમ થા

ਕਰਦ ਮੇਂ ਭੀ ਕੁਝਕੀ ਮੋਹੋਯਤ ਰਹੇਗੀ
 ਕਥਾ ਮਨਕੇ ਦੀਨਮੰਧ ਪਰਥਾਨ ਫੁੰਗਾ
 ਤੇਰੇ ਕੁਝਕੇ ਸੇ ਦੀਕਕੇ ਕੁਵਤ ਰਹੇਗੀ
 ਰਹੇਗਾ ਸਦਾ ਨਾਮ ਆਖੀ ਖੁਦਾ ਕਾ
 ਨ ਤਾਫੇਰ ਨ ਤਾਫੇਰਕੀ ਸੁਰਤ ਰਹੇਗੀ

ਸ਼ੇਰ ੭. ਗੁਲਲ ਨੰ. ੧੬.

ਧਾਨਧੀ ਆਪਕੀ ਪੁਰਕਤ ਤੋ ਗਵਾਰਾਥੀ ਨਥੀ
 ਕੋਥਿ ਤੁਮ ਸਾ ਮੁਝੇ ਦੁਨੀਯਾਮੇ ਪ੍ਧਾਰਾ ਕ ਨਥੀ
 ਆਨ ਕਰ ਦਾਮਨੇ ਰਹਮਤ ਮੇਂ ਖੁਪਾਥੇ ਮੇਲਾ
 ਫੁੰਗੁਨੇਗਾਰ ਕਈਂ ਮੇਰਾ ਗੁਜਰਾ ਕਾ ਨਥੀ
 ਆਸਰਾ ਕੇ ਤੋ ਕੁਝ ਅਪਨੇ ਖੁਦਾਕਾ ਕੇ ਮੁਝੇ
 ਅਧ ਕੀਸੀਕਾ ਮੁਝੇ ਦੁਨੀਯਾਮੇਂ ਸਫਾਨਕਾ ਨਥੀ
 ਦੁਸ਼ਨੇ ਧੁ ਸੁਝਮੇ ਭੀ ਕੇ ਦੁਸ਼ਨੇ ਮੇ ਮ ਪ੍ਧਾਰਾ
 ਕੋਥਿ ਖਸ ਖਾਨਕਾ ਮੇਫਯੁਧ ਦੀਲ ਆਰਥ ਨਥੀ
 ਕੇ ਮਰੀਯਾਨੇ ਮੋਹੋਯਤਪੇ ਖੁਦਾਕੀ ਰਹਮਤ
 ਵੇਛ ਦੀਯਾ ਦਰਦ ਕੇ ਭੁਸ ਦਰਦਕਾ ਧਾਨਥੀ ਨਥੀ
 ਕੇਂ ਅਛੋਤ ਆਪਕੀ ਪੁਰਕਤਮੇਂ ਪਰਥਾ ਅਤਰ
 ਐਕ ਕੁਝਤ ਅਮਸੇ ਧੁਰਾਂ ਛਾਲ ਦਮਾਰਾਥ ਨਥੀ
 ਫੇਰਕੀ ਸਾਫ਼ ਅਜੀਯੋਨੇ ਨੀਗਾਫੇਤਾਥੇ
 ਦਮਤੋ ਸਮਕੇ ਕੇ ਅਗਰ ਕੋਥਿ ਦਮਾਰਾਥੀ ਨਥੀ

સવાલ વ જવાબ.

કીકયું ન છુટે મઝે વસથે ચારકે
 ચાર દીન તો ચેહી હંચ બહારકે
 કયું ન જોખન દીખાઝે સવારકે
 ચાર દીન હંચ ચેહી છુટ મારકે
 પાન ખાકર લખોકો રચાને લખે
 વોહ તો હંસ હંસ કર દંદા દીખાને બજે
 ખીખરે ગુલજનમેં દાને અનારકે—ચાર
 કાઠ તડપે કાઠ હો સીસકતા હુવા
 ચાર ગુલ હો હરસીમતકે વહે મેરા દીલ લીયા
 કાઠ ખેખુદ હુવા આહા મારકે—ચાર
 દેખ લેના હઝારોકે સર જાઝેજે
 દીલ મેલાખોકે બાલે ઉતર જાઝેજે
 તુમ જો ચલતી હો સીના ઉભારકે—ચાર
 કેઠ મર જાઝે જાને હમારી બલા
 મેલા ચદરોજ હંચ શીર જવાની કહાં
 હમ ચલે કીયું ન સીના ઝિબારકે—ચાર
 બઝમ અગમારમેં યું નજા વા કરો
 કાઠ સમઝાઝે તો ઉસકો સમઝા કરો
 સદકે જાજે મંચ તીરછી નીગાહકે—ચાર
 બઝમે—બગવાર મેં હુસ્નકે રોખસે
 ચે કીસે હોસલા હંચ કે બીહ કર સકે
 હાથ રહે જાઝે સીનેપે મારકે

કહ કુશાં માંગ પર ભોટ હો જાવેગી

આજ અગીયાર સે ચોટ હો જાવેગી

ધરસે નીકલે વો ઝુબકેં સવારકે

માશુક

કયું ન કહ કુશાં માંગ પર ભોટ જ

મેરે અલગાહને હુસન ઐસા દીયા

સદકે જાહિં મૈ પરવરદીગારકે

આશિક

માના હમને કે તુમહેં હુસન ખુદા દેતા હય

પર યે અંદાજ તુમહેં કોન સીખા દેતા હય

માશુક

પેટ માદર સે કોણ સીખકે આતાહી નહીં

આહને વાલાહી કમઅખત સીખા દેતા હય

પહલો છોડો સંજન ધર જ નારે.

માશુક

દેખો સીતમ—યે ઇશક કે કયા કામ કર ગઇ

મઝે જોખીયે સરાજકી પીતેહી ચડ ગઇ

સુખહા હોગી કરેં કયા બહા નારે

આશિક

આ લપટ સીનેસે ઝાલીમ કયું હમેં તરસાય હય

દીલકે તરસાનેસે ઝાલીમ અર્શખી હીલ જાયે હય

અબ ન છોડું ચેહી દીલમેં ઠનારે

આશુક

આપકી આખોને દેખો યે કયા કામ કીયા
પ્રુદ તો બદનામ હુવે ઐર હમે બદનામ કીયા
કબી હમસે ન દીલકો લગાનારે

આશક

હમે કહેના હય કુછ તુમસે મગર હમ તુમસે કરતે હૈ
બગર કહે હો તો કહે દે'એ કે જાની તુમપે મરતે હંય
નહીં અબ તેરે સીવા કોઇ દીકાનારે

આશુક

મેરી બેલી સુસ્ત પે શીદા ગર જાન કરતે હો
મૈ તુમસે પુછતી હું મુઝપે કુછ એહસાન કરતે હો
જરા દીલકો તુમ અપને સમજનારે

આશક

યે અઝી દીલ સગી હૈ હર બડી હર વકત હરદમકી
કબી ગુસ્સા કબી ગાલી કબી ધુરકી કબી ધમકી
હાત્ર આશકપે રહમતો ખાનારે

આશુક

મકીં જાતો નહીં કુછ ખગર સાહેબ આપકે હમકી
હમારી ગાલીયોંમે આજ કલ તાસીર હય સમકી
હુવા ના હકપે તુ હમ દીવાના રે

આશક

બોસે તેરે આરીજ શુલકામકે
લા મુઝે દે દે તેરે કીસ કામકે
શુભે આરીઝ કે બોસે દીલાના રે

આશુક

બોલે મેરે આરીજો ગુલ દામકે

બે નહીં સહતા કોઇ બે દામકે

જરા મુંઢકો તુમ અપને બનાના રે

આશીક

કરે લીજીએ આજ તો વખત બોલો કીનાર કા

દીલ તોડતે નહીં કીસી ઉમ્મીદ વારકા

શરતે ઉલટ જરા તો નીમાના રે

આશુક

માલુમ કુવા તુ આશીકે કયદા હય અય બશર

અચ્છા મંબવઅદા કરતી કું કલ આના મેરે ધર

જરા આના તો સીટી બળનારે

ગજલ—સવાલો જવાબ.

સવાલ—અદા માર ડાલેગી જાને તુમ્હારી,

સદા ન રહેગી જવાની તુમ્હારી,

જવાબ—શક પન મેં રહે ઝીદ હૈ જાની તુમ્હારી,

અબી દેખની હૈ જવાની તુમ્હારી,

સવાલ—ડહા મંબને કયરો તો બોલે રહે હંસ કર,

નહિં શીર સુનેજે કહાની તુમ્હારી,

જવાબ—તુમ હમ ગરીબોંસે કયા પુછતે હો,

ખુદ કા કરમ મહેરબાની તુમ્હારી.

સવાલ—દીવા દાગ તુમને જુદાઇ કા મુઝકો

યેહી એક રહેગી નીચાની તુમ્હારી,

સવાલ—રહો આપને આપે મેં બાહાર ન નીકલો,

કહીં ફટ ન ભાગે ભાની તુમ્હારી

જવાબ—નહિ ચુસ્ત સીલાવર પહેના કરો તુમ,

કે કમી હૈ ચુંહી ભાની તુમ્હારી

સવાલ—જખાં અપની રોકો રહે તાકીદ હૈ મેરી,

નહિ આંખ કર દુંગા કાની તુમ્હારી,

જવાબ—ચલોચુપ રહો અપને ઘર બાકે બચકો.

ધસીમેં બલાઇ હૈ ભાની તુમ્હારી,

સવાલ—કહાં સે રહે સીમા હૈ મીસરે ચુરાના,

લુલા દુંગા મંચ સચેર ખવાની તુમ્હારી

જવાબ—શાધર મંચ ખુદ હું તખલ્લુસ હૈ આબદ,

લુલા દુંગા મંચ જુખાની તુમ્હારી,

જવાબ—ન લુગેમે એહસાન પીછલે તુમ્હારી

સજા દે ગઇ જખ જવાની તુમ્હારી,

સવાલ—ફપટે કા પલ્લુ ઝટક કર ન ચલના,

કમર બલ ન ખા ભાગે ભાની તુમ્હારી,

જવાબ—સલાઇ સે ધસકો તુમ ખાલી ન રખના,

બીગડ જાએગી સુરમા દાની તુમ્હારી,

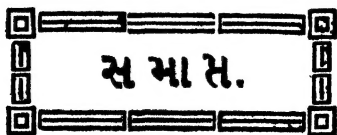
કંવાલી

નિગાહે નાઝકે દો તીર લીયે બેઠે હં

પુર વાલે તેરી તન વીર લીયે બેઠે હંય,
 હમ તુજકો ખુતે બે પીર લીયે બેઠે હંય
 તેરા નામ અબેદુસે હે શુર તેરા નામ દાલપે ખતમ હે
 તુમસે અંઝા કાન હે દીલ લો જીગર ભો જાન લો
 સખ તુમહારે વાસ્તે હે દીન લો ધમાન લો
 લેહીન ઇતની શરત હે ઇસમેક કેના માનલો
 મંય હું દીવાના તુમહારા તુમ મુજે પહેચાન લો
 પુર વાલે તેરી તનવીર લીયે બેઠે હંય
 હમ તુજકો ખુતે બે પીર લીયે બેઠે હંય
 દીલ મેરા ચાક કીયા ઉસને યે કેહકર મુજસે
 દેખતા હું મંય તેરે દીલકી તમન્ના કયા હે
 દીલ ચીર તો હો મગર ઇતના રહે ખ્યાલ
 દીલ મંય ઇશક મે. હજુમકી તેહરીર લીયે બેઠે હં
 જોર મજનું પે કીસીને પુછા યે સુખન
 ઇશક લયલી અમલી બાકી હય તેરી વો ખુશતન
 કબરસે ચીલ્લાકે બોલા રાડકે મુંહસે કદન
 હુસ્ન બે ખુન્નાદ બાશક આશક બે ખુન્નાદ નેરત
 ફુરે કેતી થીં કે હમ ભેનેકા આયા કરતે
 આપ ઇસ તરાહસે હરરોઝ ખુશાયા કરતે
 ગુલશને હરસે ગુલ તોડકે બાયા કરતે
 અપને કપડુંકા પસીનેમે ખસાયા કરતે

આપકો તપ્ત ઝમરદપે ખીડાયા કરતે
 સામને હમ યુ' ખડે હોકે સુનાયા કરતે
 ફરે જન્નતકો તુઆરક હો ફલકકો તારે
 હમ તુજકો ખુતે બે પીર લીયે બેઠે હંચ
 હાલ ફરકત કયા લીખું તુમ આપ આકર દેખલો
 યા મેરે મવલા મુજે તુમ ખુદ ખુલાકર દેખલો
 દોહી કસમેં દે રહાહું આપકે સરકી કસમ
 તુમ મેરે હો જાવ યા અપના બનાકર દેખલો
 ખાનઝે ફુદરતે મેહબુબ ઇશરબી શુકના
 હમબી ખીગળી દુઈ તકદીર લીયે ગેઠે હંચ
 મંચ જો કલ ધરસે ચલા એક દસ્ત વીરાંકી તરફ
 વહશતે દીવ લે અઘ જોરે ગરીબાંકે તરફ
 કયા બતાઉ મંચ વહાં કયા કયા મુજે આયા નઝર
 કુછ જોર કર દેખા હે કે કાણુસે નહી અખતક જીમર
 વો ઉદાસી થી કે દીલપે એક ઉદાસી જાગઘ
 રહબી થરરા ગઘ આવાઝ બળકે ચે સુની
 ખુખીયાં સારી ઝમાનેકી ઝમાનેદા મીલી,
 હમ તુજકો ખુતે બે પીર લીયે બેઠે હંચ
 આપકી કબર મંચ હાય મુહમ્મદકી સદા
 લે ચલે કબરમે દરદ નહાને મેહબુબ,
 તેરહી દસ્ત મંચ તારીકી મદ્દન અકબર,
 હોગી મદ્દન મેતા ચે હાગ નીહાં ખહબુબ.
 અકકરો દીલકી ન પુછો તુમ અય હમનશી
 નીમાહે નાઝકે દો તીર લીયે બેઠે હંચ

તુરખતે મજનુ'પે એક દીન લયલા મેહમીલ નશી
 જાકે બોલી મેરે પ્યારે મેરે પ્યારે મેરે મજનુ' ફુલ નશી
 ફુરન જો ખુન્નાદ ચા અજ હો ગયા મુઝકો ચર્કો
 આ ગલે મીલ લે કે પાએ એન ચે જાને હઝો
 કબરકા જોશા ફટા મજનુ'ને દી છતની સદા
 હમ જો અપના દીલ દીલગીર લીયે જેઠે હં
 આશક મેહબુબકી તસવીર લીયે જેઠે હં
 તુરવાલે તેરી તનવીર લીયે જેઠે હં
 એક દીન તુમને જો મજનુ'કો કહી દેખાયા
 સુખકર ઈશક મંચ લયલાકે ફુવા ચા કાંટા
 કયા કરે હાલ જ્યાં હસકે તને જાગીરકા
 મુંઢયા મગરીબકી તરફ ઝોર તરાકા ધલમયા
 હસ જાપે કબી ચાસીન પઢી જાતી થી,
 લખ જો હીલતે થે તો વો સાફ સદા આતી થી,
 આ મએ કુદરતે મેહબુબ ઇશરબી ઝુકળ
 હમબી ખીમડી હુષ તકદીર લીયે જેઠે હં
 મનઝીલે ઇશકમે મોહતાજ નહી હં હમદમ
 કેસ ફરહાદકી જાગીર લીયે જેઠે હં
 તુમ જો મયરોંગી મહોબ્બતકા લીયે જેઠે હં
 હમ તુજકો ખુતે જો પીર લીયે જેઠે હં

ઈશતેહાર ! ઈશતેહાર !! ઈશતેહાર !!!

તૈયાર હય. શૌકીના કે લીચે. તૈયાર હય.

હુદીયતુલે મુસ્લેમીન યાની ઝરૂરીયાતે દીન	કી. ૦-૮-૦
કી. મલીક મહોમદ વ ગેતી અફરોજ	કી. ૦-૮-૦
કી. મૈતુન મહમદહુનીફ	કી. ૦-૪-૦
કી. હાતમતાર્થ (ખાતસ્ખીર)	કી. ૧-૪-૦
કી. શાહજાન શાહપરી	કી. ૦-૪-૦
ગઝલે હિન્દ (ગઝલ કબાલીકા ખડા મજમુઆ)	કી. ૧-૦-૦
ગઝલે હિન્દ (છાટી)	કી. ૦-૬-૦
ઈસ્લામકા આંદ (ગઝલ કબાલી)	કી. ૦-૪-૦
શાહી કબાલ (.....)	કી. ૦-૪-૦
આશકોની ઈદ (.....)	કી. ૦-૪-૦
ઝવહરે મેહરીલ (.....)	કી. ૦-૧૦-૦
પરસ્તાને મેરીલ (.....)	કી. ૦-૧૦-૦
ગરીબ હલીમા (ઈસ્લામી નોવેલ. ભા. ૧ ૨)	કી. ૦-૧૨-૦
ફેનોઆફ ગાયન સંગ્રહ (તસ્ખીર સાથે.)	કી. ૧-૦-૦

ઐ શિવાય હમારે યહાં બહોત કીશમકી ગઝલો, જખાની સાથ નાટકો, ગાયનો, કીસ્સા, કહાની, ઈબ્રાહત, વગયરા, વગયરા, કીતાબો, અચ્છી ઔર કીફાયત દામસે મીલતી હય.

ગુજરાતી હર્ફ ઉર્દુ જખાન, ઉર્દુ હર્ફ ઉર્દુ જખાન જો ચાહીયે વો મીલેગી. મીલનેકા પત્તા:—

કાગઝી મહમુદ એન્ડ મહમદમાઈ બુકશેલર

ટાવર રોડ, અલાયાકી બાડીકે સામને-સુરત.

